

Leinosten sukulehti

2-2007

Tätä avaraa, jokaiseen ilmansuuntaan kurkottavaa maisemaa Leinoset ovat katselleet sukupolvesta toiseen vuosisatojen ajan. Oulujärvi ja erityisesti Melalahti on jättänyt lähtemättömän jäljen Leinosten sielunmaisemaan. Rannaton ulappa, siintävät vaarat ja humisevat metsät ovat vaihtuvina vuodenaikoina antaneet ajatuksen lentää ja kasvattaneet ankarassa elämäkoulussa Leinosista sitkeitä korvenraivaajia, uuden oppijoita ja eteenpäin tietään taistelevia sitkeitä sissejä. Leinosten Kainuun haaran kantakotina voidaan pitää kuvan keskellä sijaitsevaa Haatajanniemeä. Oletetaan, että sinne asettui suvun kantaisä Tapani Leinonen Savosta tänne muutettuaan 1550-luvun alussa. Sukuseuran esimies professori Tatu Leinonen Oulu ja kirjakauppias Matti Leinonen Paltamo kotipi-täjänsä Kivesvaaralla elokuussa 2007 Leinosten sukukokouksen retkellä. Kuva MH.

www.leinoset.fi

LEINOSTEN SUKULEHTI

2 - 2007

- 3 Tervetuloa Otavaan Mikkeliin
4 Sukukokous Paltamossa 2007
10 Oulujoen Niskakoski
12 Sinikka Puranen: Hääparille
14 Eino Leino: Kivesjärveläiset
Raili Salo: Esi-isät vuosisatojen saattossa
15 Ikka Leinonen: Ratavartija Eemeli Kansanedustaja Tuomo Hänninen
16 Merkkipäivät
Paltamon Tertun ja Tuulan leivonnaiset
17 Y. A. Leinosen kaupan tulitikkuetiketit
18 Leinosten 2. sukukirja työn alla
19 Uusi sukuromppu

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 19). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulematonta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leinosille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

Ilmoitushinnat

85x60 mm	80 e
85x120 mm	150 e
175x120 mm	300 e
175x240 mm	600 e

TOIMITA AINEISTOA SUKULEHTEEN

Jäseniä pyydetään toimittamaan artikkeleita lehdessä jukaistavaksi. Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle.

Litokset Oy, Vaasa 2007
21. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituksellista edistävää julkaisutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus sivulla 19.

LIITY JÄSENEKSI

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Nordea Haukipudas 232118-2343 (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotutunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2006 on 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
p. 050-5057140

Seppo Räisänen, Kaivoskuja 10, 02730 Espoo
p. 050-3534249
raisanen-gustafsson@kolumbus.fi

Tuomas Honka, Lukkarinkatu 16,
96400 Rovaniemi, p. 040-835404
tuomas.honka@ulapland.fi

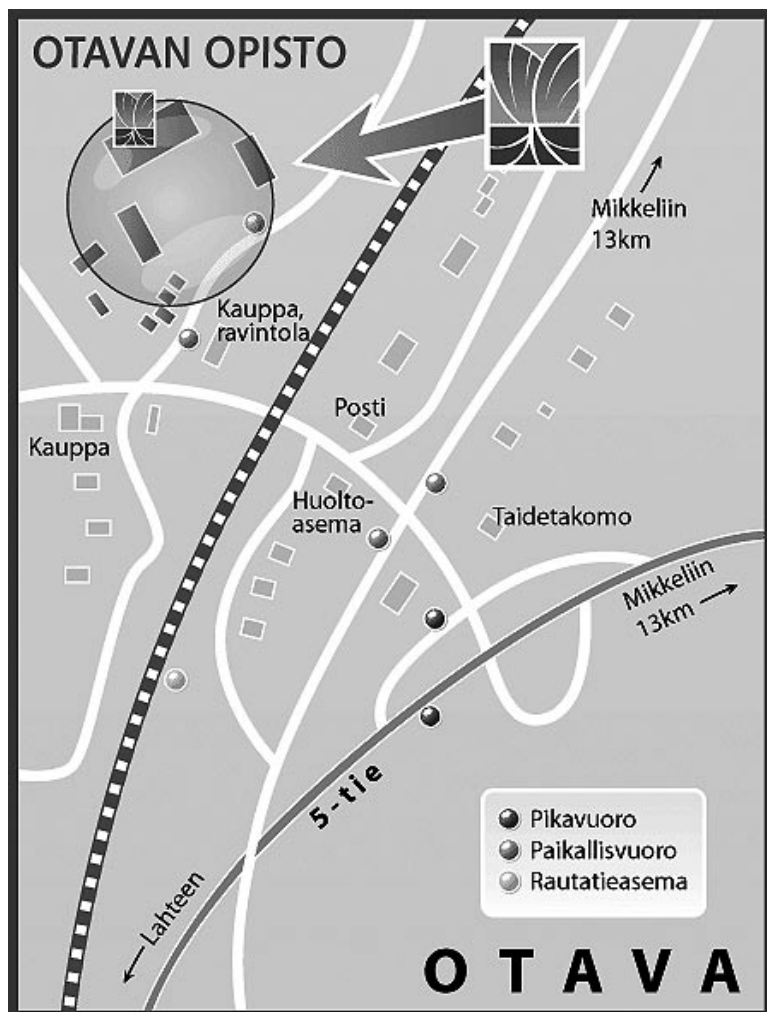
Tervetuloa Savoona!

Leinosten sukukokous Otavassa

Mikkelissä 9-10.8.2008

Seuraava sukukokous pidetään Mikkelin lähellä sijaitsevassa Otavan opistossa. Kokouksen järjestää sukuseuran hallituksen jäsen Juhani Leinonen avustajineen. Kaikki jotka haluatte ja voitte auttaa järjestyksessä, ottakaa yhteys Juhaniin, yhteystiedot ovat sivulla 19.

Paikka tarjoaa miellyttävän ja edullisen majoituksen sekä runsaat ja kiinnostavat retkeilymahdollisuudet.

Pastori Antti Leinonen (Juhanin isä) toimi Otavan opiston rehtorina 1925-1957.

*Otavan Opisto
Otavantie 2, 50670 Otava
puh. (015) 194 3552
sähköposti: otava@otavanopisto.fi
fax: (015) 194 3550
www.otavanopisto.fi*

Sukukokous Paltamossa 2007

Leinosen sukuseuran varsinainen sukukokous pidettiin kaksipäiväisenä Leinosten juurilla Mieslahden opistolla Paltamossa 11-12. elokuuta 2007.

Kokoukseen osallistui osallistujalistan mukaan 110 jäsentä.

Kokouksen veti totuttuun juohevaan tapaansa sukuseuran esimies Tatu Leinonen Oulu. Sihteeriksi kutsuttiin sukuseuran sihteeri Marja-Liisa Kontkanen Vantaa ja pöytäkirjaa valittiin tarkastamaan Eila Räisänen Hirvensalmi ja Seppo Räisänen Espoo.

Toimintakertomus ja tilinpäätös hyväksyttiin muutoksitta ja vastuuvapaus myönnettiin vastuuvelvollisille. Toimintasuunnitelma ja talousarvio vahvistettiin vuodelle 2007-2008. Pohdittiin mahdollisuuksia sukutietojen tallennusavun saamiseen.

Hallituksen erovuoroiset jäsenet Marja-Liisa Kontkanen Vantaa, Tapio Leinonen Kurenpolvi ja Urpo Leinonen Paltamo valittiin uudelleen. Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin Hannu Leinonen Oulunsalo ja Antero Leinonen Kello ja varatilintarkastajiksi Veikko Leinonen Ristijärvi ja Seppo Räisänen Espoo.

Jäsenmaksu päätettiin pitää entisellään, vuosimaksu 12 € ja ainaisjäsenmaksu 120 €. Seuraava sukukokous päätettiin pitää Juhani Leinosen järjestämänä Otavassa Mikkelissä 9-10.8.2008.

Muissa asioissa toivottiin jäsenten lähettävän tietojaan ja tarkistavan jo lähetettyjä sukutietokannassa. Sukulehteen toivottiin ilmoituksia, yhteys lehden päätoimittajaan. Päätoimittaja toivoi, että lehdissä julkaistuista Leinosista kertovia juttuja lähetetään hänelle.

Jokaisen sukukokouksen ohjelmaan kuuluvat retket lähiseutujen Leinos-kohteisiin. Tällä kertaa kierrettiin Melalahdessa ja käytiin Kivesvaaran huipulla, josta tämä kuva.

Sukukokouksen järjestelyistä vastasi Lähivakuutuksen apulaisjohtajana Kajaanissa toimiva, Melalahdesta kotoisin oleva Urpo Leinonen. Hänen sukujuurensa löytyvät sukukirjan taulusta no. 453. Järjestelyissä avustivat Yrjö Leinonen ja Tatu Leinonen kanssa sekä Urpon puoliso Marja-Terttu Leinonen (oik.) ja vastaanotossa Kainuun Opiston puolelta Sinikka Konttila. Heille kuuluu lämmin kiitos kaikkien järjestelyjen erinomaisesta sujumisesta.

Kivesvaaran huipulla vasemmalta Marjatta Kilpeläinen Rovaniemi, Hilka Rantanen Kajaani, Heli Malinen Haapavesi, Anja Hyttinen Kajaani, Ritva Mikkonen Kajaani, Terttu Tolvanen Helsinki, Eeva Leinonen Paltamon Kantola ja Aino Kemppainen. Kolme viimeainittua ovat lähtöisin taustalla näkyvästä Petäjälahdesta.

Sukuseuran tapaaminen alkoi lauantaina juhlasalissa. Sukuseuran esimies Tatu Leinonen ja arkistonhoitaja Tapio Leinonen (eturivissä keskellä) kertoivat Leinosten sukuselvityksistä. Seuraavan sukukirjan valmistelu on jo pitkällä, ja siitä on tietoa toisaalla tässä lehdessä.

Arpajaisiin oli tänä vuonna saatu poikkeuksellisen paljon suvun lahjoittamia palkintoja. Isompana onnettarena raitapuserossa toimi Annina Väliheikki Tyrnävältä ja pienempinä Julia ja Erika Vähäheikki. Palkintoja näyttää sukuseuran sihteeri Marja-Liisa Kontkanen ja koko toimitusta ohjaa Tuula Tatumpuoliso Leinonen.

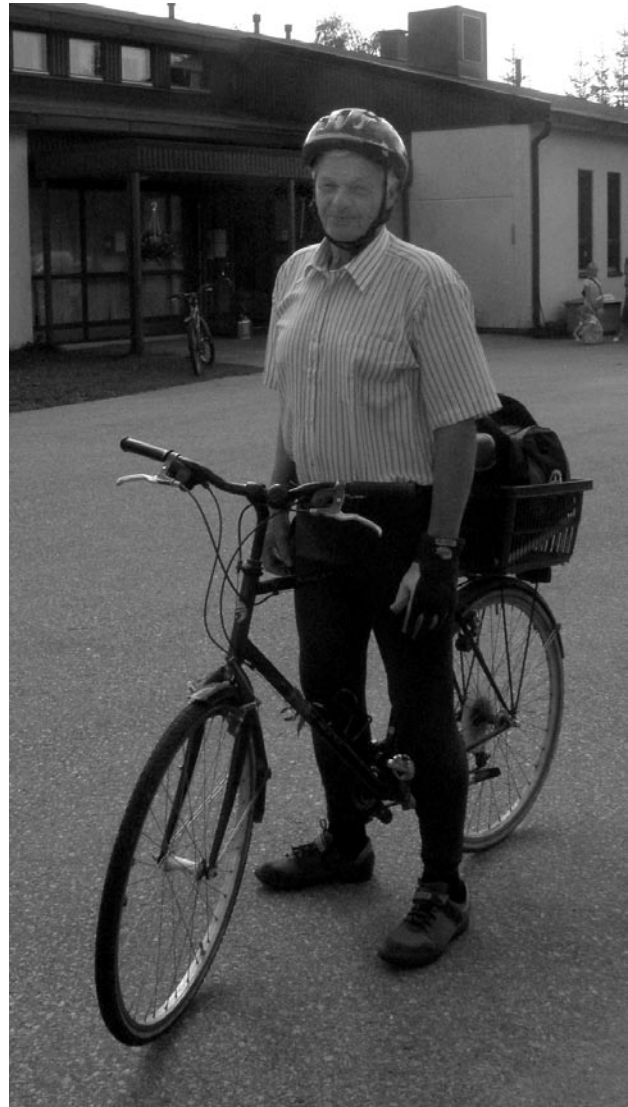
Seuraavan Otavan opistolla Mikkelissa pidettävän sukukokouksen järjestäjä Juhani Leinonen (vas.) ja sukuseuran hallitukseen myös kuuluva Pekka Honka Oulu. Alakuvassa vasemmalta Esko Lahtinen Oulu, Tuomas Honka Rovaniemi, Leena Leinonen Oulu, Pirkko Honka Oulu ja Esteri Honka Rovaniemi.

Veikko ja Anna-Liisa Leinonen Ristijärveltä ovat olleet mukana Leinosten sukkokouksissa vuodesta 1985 lähtien. Heidän kauppalikkeensä täyttää kunnioitettavat 70 vuotta.

Risto Leinonen tuli pyörällä sukkokoukseen 20 kilometriä Melalahdesta. Hän ei olekaan mikään tavallinen sunnuntaipyöräilijä, sillä ajaa vuoden mittaan jopa 15 000 km ja hiihtää sen lisäksi talven mittaan 3 500 km. Onpa hän ajanyt Oulujärven ympäri. Se on melkoinen urakka mieheltä, joka on 100 prosenttinen invalidi ja jolla on kolme tekoniveltä! Riston isä suurhiihtäjä Eino Leinonen kiersi 1950-luvulla kilpaa hiihtämässä.

Jumalanpalvelus pidettiin Paltamon kauniissa "kuvakirkossa". Se on Paltamon vanhan emäseurakunnan neljäs kirkko, joka valmistui 1726. Kajaanin seurakunnan seurakuntapastori Marjatta Leinonen otti suvun lämpimästi vastaan ja piti mieleenpainuvan jumalanpalveluksen, minkä jälkeen esiteltiin kirkon vaikuttavia kattomaalauksia. Sukuseuran esimies Tatu Leinonen ja sukujuhlan järjestäjä Urpo Leinonen laskivat sukuseuran seppeleen sankarihaudalle.

Vasemmassa kuvassa Kaarlo Leinonen Hyrynsalmelta (oik.) kertoi omista sukujuuristaan. Hänen esitystään täydensi jutuilla Jorma Oikarinen Paltamosta. Oikeassa kuvassa Kaarlون sisar kotiteollisuusohjaaja Helena Leinonen Kajaani (oik.) ja Kaarlون puoliso Anna-Liisa Leinonen (os. Tolonen), jonka isän äiti on Milka Leinonen (1896-1970) Ristijärven Jokikylän Leinolasta.

Sukuseuran apurahan saaja Janne Puikko (vas.) kertoi tutkimustyöstään. Tutkija Hannu Heinänen kertoi elävästi uusinta tutkimustietoa sukujuhlassa Vienan ja Kaunoon välisistä kauppareiteistä. Hän valmistelee aiheesta väitöskirjaa.

Sukujuhlassa esiintyivät mukaansa tempaavalla tavalla paikalliset Paltamon pelimannit.

Kuvat sukukokouksesta Urpo Leinonen ja MH.

Oulujoen Niskakoski

Sihvo, Pirkko: Elämää Oulujoen Niskakoskella. Toinen uudistettu painos.. Museovirasto. Vammalan Kirjapaino Oy 2006 . 112 s.

”Olethan, lukijani joskus kuullut kosken äänen? Jos se on korvissasi soinut, niin varmaan pauhu on tavalla tai toisella sinut lumonnut. Mutta oletko koettanut myöskin ymmärtää tuota soittoa? Tiedäthän missä Niskakoski on. Olet ehkä laskenutkin sen putoukset, sillä siitähän alkaa maailman merkillisin venereitti. Jos vielä et olisi sitä tehnyt, niin tee se pian. Olet velvollinen rikastuttamaan sielunsi niillä kauneusaarteilla, joita isänmaa sinulle tarjoaa.”

Näin kauniilla Walter J. Snellmanin sitaatilla aloittaa Pirkko Sihvo kirjansa Lamminahon tilan elämästä Oulujoen Niskakoskella. Kirjan aihe herättää lukijassa toiveen joen ja sen asukkaiden suhteen kuvauksesta. Kuinka merkittävä Oulujoki vaikutti joenvarren asukkaiden elämään ja miten jokea on eri aikoina hyödynnetty? Oulujoki on yksi pohjoisen suurista joista ja Oulun nousu tervakaupungiksi ei ilman tätä reittiä olisi ollut mahdollista.

Lamminaho-kirjassa ei ole minkäänlaista esipuhetta, joten kirjan tarkoitus ja syntyhistoria jäävät arvailun varaan. Teos kertoo Lamminahon tilasta ja sen asukkaista Oulujoen säännöstelyn alkuun eli vuoteen 1953 saakka. Kirja alkaa tilan asutushistorian kuvauksella, jonka jälkeen kerrotaan Lamminahon suvun vaiheita tilan omistajien kautta. Lamminahon tila sijaitsee Niskan kylässä Oulujoen pohjoisrannalla. Voimalaitosten rakentamisen seurauksena tila jäi Jylhämän ja Nuojuan voimalaitosten väliin. Tila säilyi jakamattomana syytinkijärjestelyin saman suvun hallussa lähes 200 vuoden ajan ja kirjan takakannen teksti kertoo, että 1992 tila lahjoitettiin testamentilla ja lahjakirjalla irtaimistoinen Museovirastolle. Tilan nykyvaiheista on haettava lisätietoa Museoviraston Internet-sivuilta, jossa kerrotaan, että tänä päivänä Museovirasto on peruskorjannut rakennukset ja luovuttanut ne lähialueineen Vaalan kunnan käyttöön ja tilan rakennukset lähiympäristöineen on suojeltu rakennussuojelulainojalla. Eri ajoilta peräisin olevat rakennukset

ovat hieno esimerkki Oulujokivarren rakennuskannasta.

Kirjan alkuosa muodostaa yhtenäisemmän ja mielenkiintoisemman kokonaisuuden, mutta kuva hajoaa kun lukijan eteen marssitetaan tilan yksittäisten esineiden kuten seinäkellon tarina tai luku jalkajousesta. Lukijalle tarjotaan annos kansatiedettä sinänsä mielenkiintoisine esineistökuvauskuksineen ja kansanomaisine terveydenhoitomenetelmineen, mutta varsinkaan jälkimmäistä kirjoittaja ei edes pysty suoranaisesti liittämään tilaan mitenkään.

Tilan synnyn ohella myös koski ja sen merkitys saavat ansaitsemaansa huomiota. Joen merkitys tulee esille kosken luonteen kuvauksena ja samalla kuvataan miten monin eri tavoin joki vaikutti rantojensa asukkaiden elämään. Koski ja Lamminahon tila ikään kuin kamppailevat siitä kumpi oikeastaan onkaan kirjan keskeisin hahmo, ja Niskakoski vetää pidemmän korren. Herää kysymys olisiko tilan elämän kuvaus saatu yhtenäisemmäksi jos teoksen subjektiksi olisikin valittu Niskakoski? Koski ja sen katoaminen kun nimenomaan määrittivät tilan elämää ja pitkälti myös sen asukkaiden mielenmaisemaa.

Teos on aiheensa puolesta hyvin kiintoisa; sillä Suomessa jokiin liittyvää tutkimusta on tehty verraten vähän. Teoksen lähestymistapa on kuitenkin hyvin traditionaalinen, eikä se - harmillista kyllä - saa Lamminahon asukkaita elämään, vaan jää varsin pinnalliseksi elinpiirin kuvaukseksi. Teoksen sirpaleisuus johtuu osin aineiston laadusta. Se näyttää syntyneen tilan irtaimiston ja muun tilalta löytyneen aineiston pohjalta, ei niinkään mielenkiinnosta ja halusta aidosti tutkia ja kuvata jokivarren asukkaiden elämää ja sen muutosta. Ilman selittävää esipuhetta kirjan lopullista tarkoitusta on kuitenkin vaikea arvailla.

Hajanaisuudesta huolimatta teos kuvaa Oulujoen merkitystä tilan asukkaille varsin kiehtovalla tavalla ja kirjassa on useita kiinnostavia yksityiskohtia. Tilan asukkaiden oli 1800-luvun lakin tehtävä viljelyn ohella paljon erityyppisiä töitä toimeentulonsa eteen. Kirjan parasta antia on kosken laskumiehistä kertova kappale. Oulujoen laskumiehet olivat valtion virkamiehiä,

jotka nimitettiin virkaansa hakemuksesta. Myös Lamminahon tilan miehet toimivat valtion laskumiehinä yhdeksän kilometriä pitkässä koskessa. Tervatynnyrit ja matkamiehet oli saatava vaikean kosken ohi ehjinä. Laskumiehet olivat myös taloudellisesti vastuussa saatettavistaan. Tästä kertovat Lamminahon miestenkin maksamat korvaukset useimmiten rikkoutuneista veneistä. Tilan omistajat saivat lisäansioita myös tervanpoltosta ja matkailijoiden – englantilaisten lohenkalastajien – majoittamisesta. Kauas ei siis ole omena puusta pudonnut nykyisten maatilamatkailuyrittäjien kohdalla.

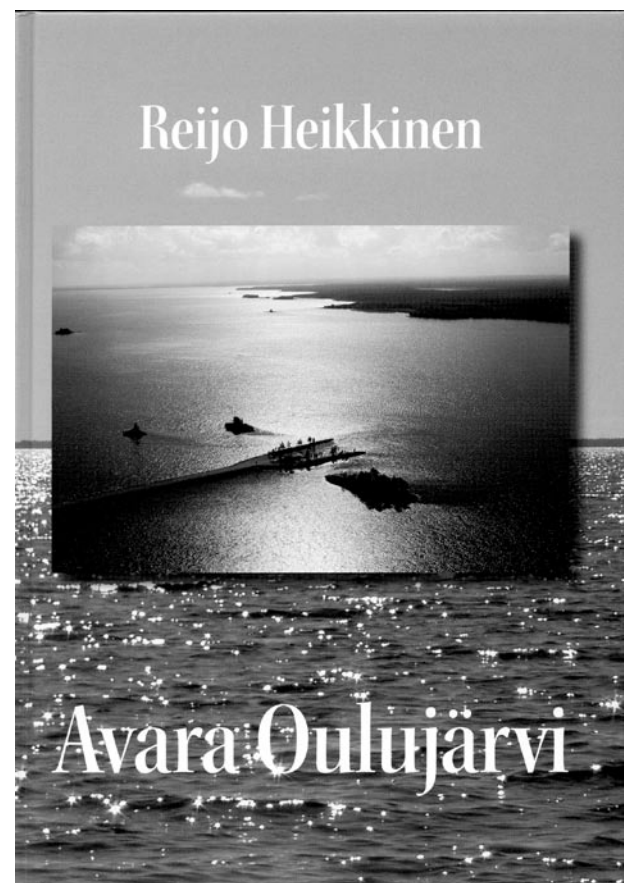
Lukijana jää harmittelemaan teoksen aikarajusta. Kirja päättyy, kun varsinainen muutos tilalla alkaa eli kun koski katoaa voimalaitosrakentamisen seurauksena. Mielenkiintoista olisi ollut tietää kuinka tämä valtava muutos tilalla koettiin ja mikä vaikutus kosken ja samalla monen pienen sivuelinkeinon katoamisella tilan asukkaille oli. Lähtivätkö tilan miehet töihin voimalaitostyömaille vai toivatko työmaat muita uusia tulonlähteitä? Miten koko seutu muuttui, kun sinne tuli paljon uusia asukkaita? Kiinnostavaa olisi myös tietää tilan viimeisistä vaiheista. Miten tila päätettiin testamentata museovirastolle? Lukijana väliin tuntuu hieman turhautavalta etsiä niin moneen kiinnostavaan kysymykseen lisää tietoa Museoviraston nettisivuilta.

Tyylinsä ja lähteistönsä puolesta kirja on hyvin perinteinen. Pääosin teos perustuu tilan arkistomateriaaliin, mutta lisäksi on käytetty 1800-luvun lopun ja 1900-luvun alun elämän kuvaukselle tyypillisiä ja paljon käytettyjä lähteitä. Kirjan kappaleet alkavat usein sitaateilla ja osa sitaateista on hyvinkin pitkiä. Väliin tuntuu myös siltä, etteivät pohjoisen Suomen historian kuvaukset ja tutkimukset voi millään ohittaa Giuseppe Acerbin Matka halki Suomen –teosta. Alussa siteerattu oululainen suomen- ja latinankielen opettaja Walter J. Snellman julkaisi 1929 Niskakosken salaisuus -kuvaelmasarjan, mutta tästä Sihvo ei mainitse kirjan alun sitaattia enempää, eikä siitä ole mainintaa lähdeluettelossa. Lähdeluettelossa on muutenkin pieniä puutteita.

Lamminaho-kirjaa voi suositella Oulujokivarren historiasta kiinnostuneille. Lahjakirjaksikin se on viehättävän ulkoasunsa puolesta erinomai-

nen. Kirja on selkeästi taitettu, mutta kuvien asettelua olisi voinut pohtia hieman enemmän. Kursiivilla kirjoitetut sitaatit erottuvat Sihvon omasta tekstistä, mutta siellä missä sitaatteja on paljon, tekstityylin vaihtelu tuo kirjalle sekavan ilmeen. Kirjan lopussa on erittäin hyvin toteutettu kuva Utajärven Niskan kylän entisen ja nykyisen vedenpinnan eroista. Nykyinen vedenpinta on painettu kuultopaperille, jonka alta joki ennen voimalaitosten rakentamista paljastuu. Toiveenani on, että joskus myöhemmin saamme lukea Lamminahon tilan myöhemmistä vaiheista voimalaitosrakentamisesta nykypäivään.

*Kristiina Korjonen-Kuusipuro
tutkija, Etelä-Karjala-instituutti*

Oulujärven johtavaksi kirjalliseksi kuvaajaksi noussut Reijo Heikkinen on julkaissut uudistetun laitoksen 1989 ilmestyneestä teoksestaan Oulujärvi - Kainuun meri. Uudessa runsaasti kuvitetussa teoksessa on tietoa maantieteestä, historiasta, asutuksesta, elinkeinoista ja ennen kaikkea ihmisistä ja heidän tarinoistaan.

Sinikka Puranen

Hääparille

Yleisölle: Varsin tahdoin viivyttellä

Pidätellä pikkuistani
Miehelään menemästä
Avioon astumasta
Säästellä sydänkäpyäni
Katkerilta kyynehiltä
Sekä suurilta suruilta
Vaimoväen vastuksilta

Suruton on nuori neito
Vanhempien vallan alla
Niin ei naitu nainen
Alamaisena Anopin

Miksi mietin tämmöisiä

Miksi hapsuja hupatan?
Ain´on menty miehelään
Ain´on annettu avioon...

Jos ei tuota tehtäneisi
Jopa heimo harvenesi
Sammuisi suku sokea
Siispä annan siunaukseni
Aviolle alkavalle
Liitolle liikenevälle.

Yljälle: Nyt on neito näytettynä

Tyttö tuotuna talohon
Miks´on paras mielestäsi
Miks´on vaimoista valio

Et katune kauppojasi
Surre poikapäiviäsi
Kun on vaimo vierelläsi
perhe pyörivi pihalla.

Kun nyt otat omaksesi
Pääskyseni, pienoiseni
Neuvot tahdon neuvoella
Toivehet toet sanella –
Ett´ois hyvä pienoiseni
Kevyt käyäkses´ Sinunkin
Ilman riiatta, vihatta
Kera rauhan rakennella
Pie hyvin pienoistani
Armastani totuttele
Ollaksensa Miehelässä
Alkaessansa avion

Jos ei heti tottelisi
- Jopa vastahan panisi-
Elä ensinnä kovene
Heti hirmustu hyvinki
Elä muuta muotoasi
Synkeästi silmäele..

Puhu vastus vakan alle
Sanoilla sisu aseta
Lausehin vetoa mieli
Ajatuksin asettele

Jos ei tämäkään tehonne
Asettune akan mieli
Vasta viime keinosina
Äkeästi ärhentele
Viskele vihan sanoja

Viimein nekin sovittelle
Mieli lajuks´lauhoele
Hyvittele hyväksesi
Yrittääksenne yhdessä
Polkuanne polkiella
Tietä taiten tarpoella.

Morsiamelle: Neuvot annan Sinullekin
Piikaseni, Pikkuiseni
Kuink´on olla miehelässä
Kainalos´oman Urhon

Hymy pie huulillasi
Leikkipuhe leuan alla
Pie sävy säyseänä
Luoennelaatu lauhkeana
Jos on huuto huulillasi
Raivo ripsien raossa
Pane nuttu niskahasi
veä virsut jalkahasi
Metsähän mene ajaksi

Huuda puille, pensahille
Mättähille mököttele
Puhu mielin Miehellesi
Älä äyski Äijällesi
Elä tyttö tylleröinen
Elä piikani poloinen
Koita miestä kyynelillä
Urhoa uhmavesillä

Jos on sappi sisälläsi
Sanat salvoilla lukitse
Jos on riemu rinnassasi
Salvat auki aukoele
Surut laula sirusiksi

Murehet murusiksi
 Anna tuulen tuprutella
 Vieä viiman jo vihatkin
 Kauas kaunat kantoelle
 Pie kasvot kaunihina
 Siloina sulhon katella
 Silmäellä sorjan miehen
 Jos on tukka tappurainen
 Lika liinan liepehissä
 Löyhkä pilvenä perässä
 Huono haju hampahissa
 Pian katsoo kassapäitä
 Tyttösiä virkistävi
 Mies mielivi menolle
 Pie pirtti puhtahana
 Talo vierasvalmihina
 Elä häpäise emoas
 Masentele maamoasi
 Loju elä liian kauan
 Piehtaroitse petissäsi
 Paha on vaimon venytellä
 Likana laiskana lojua
 Elä pie poikaa pivossa
 Kytkeyssä miehenpuolta
 Anna sie mihen männä
 Poijan poistua pihasta
 Kyllä takaisin tulevi
 Hameihisin hamuavi
 Kun on ollut kyllickensä
 Viihtynynnä vierahissa
 Vangin luonto, Miehen luonto
 - Eivät yksi ensinkänä

Sama ilmoisna ikinä
 - Kun on aikoa kulunut
 Vuotta monta vierähtänyt
 Alkanut elossa arki
 Elä valtoa valita
 Vaimon työtä vaikertele
 Itte mielit miehelähän
 Paloit poikien perähän
 Tyydy nyt akan osahan
 Taidolla talohon tartu
 Emäntänä askartele
 Kunniaksi ollaksesi
 Puolisolle palkkioksi.

Molemmille: Kun nyt mielitte molemmat
 Kumpainekin katsonette
 Olevanne eessä Luojan
 Alla kasvon Kaikkivallan
 Hän voi syömet syynäellä
 Ajatukset tutkaella
 Hänet suojaksi otatte
 Turvaksenne tuntenette
 Hyv'on silloin ollaksenne
 Rauha alla kurkihirren.

*Sinikka Puranen os. Partanen asuu Ruotsissa.
 Hänen vanhempansa ovat Lauri Partanen ja
 Hilikka Leinonen, jonka vanhenmmat ovat antti
 Leinonen ja Iida Lampinen, jotka puolestaan
 ovat myös sukuseuramme sihteeri Marja-Liisa
 Kontkasen isovanhemmat. 17.7.1981*

UL

Eino Leino: Kivesjärveläiset

Kertovainen runoelma
(1901)

Suomi, surun, soiton maa ja laulun laaja manner,
juhlakenttä jumalten ja tanhujuoksun tanner!

Kaikui ennen kannel täällä, soip' on sodan torvet,
paloi vainovalkeat ja punoittivat korvet.

Painui myöskin auran kynsi syvään kivimäkeen,
syvemmälle luonnon synnyt Suomen kyntövä-
keen.

Juotiin vettä virran alta, petäjäistä syötiin,
metsän anti ammuttiin ja kauppiloille myötiin.

Tuhat noista tutkelmata kertoella voinen.
Toki nyt on tarinamme aihe aivan toinen.

Kaiu ei nyt kanteleet, ei soita sodan torvet,
kuuluu tiuvut, kulkuset, kun kuurassa on korvet.

- - -

Hyvä siit' on katsoa myös kuinka aamu koittaa,
kuinka Kivesjärven päällä päivä sumut voittaa,

saaret sadat selviää ja aavat avaroituu,
niemen päihin tollit sekä talot taajat koituu.

Siin' on Kivesjärven kylä. Kylässä on kansa,
korven kylmän kuokkija ja tuttu tervastansa.

Kukin elää omallaan, ei verkaa eikä velkaa.
Toki ruukin tultua jo toinen aika alkaa.

*Koko runoelma löytyy teoksesta Hotellinkoski
(2002). Teoksessa on lisäksi Kirjeitä Varisjoen
varrelta ja kuvaus Eino Leino Kivesjärven Saa-
relassa.*

Esi-isät vuosisatojen saatossa

Esi-isiä Leinosten silmäilin tässä:
vanhimmat heistä vuossatain päässä.
Monet on kohtalot, monet on tarut
nälänhädät, sodat ja oltavat karut.
Savo jäi taakse, vähän mukana kulki,
edessä muutos, portin entiseen sulki.

Erämaihin outoihin pirttejä nousi,
kohta kuin kotonaan järviä sousti.
Levisi Kainuuseen Leinosten suku,
oman paikkansa löysi ja kasvoi luku.
Sukupolvien ketjuun liittyivät pitkään
kuin uhmaten aikaa, jot' ei huojuta mitkään.

Ajat ankarat runteli seutua usein,
piti koteja suojata sotaissäin.
Oli ahdinko, hätä, kun välillä lyöden
vainolainen verotti, kiristi köyden.
Vaan silti aina on tuhkasta noustu.
Tämä sinnikäs suku ei kahleisiin suostu!

Uusi polvi on jatkanut entisen työtä,
kun vanha on uupunut aikain myötä.
Siellä Simoja, Paavoja, Matteja moni,
suku kasvoi, vaan monet korjasi tuoni.
Aina jäi jäljelle sitkein taimi,
joka kasvoi, varttui ja aikanaan toimi.

Menestystä tuokoon tulevan kulku!
Tuhapäisenä nousee jo Leinosten suku.

Raili Salo os. Leinonen
29.11.2000

*Raili on syntynyt Kestilän Mäläskänkylästä
mutta asuu Oulussa.*

Täydennys. Sukulehden viime numerossa oli
artikkeli 100-vuotiaasta Helmi Karlingista (os.
Honka). Jutusta oli jäänyt pois kirjoittajan nimi,
joka on toimittaja Nina Karling, päivänsankarin
pojantytär, eli siis Leinosia hänkin.

Ratavartija Eemeli Pyykkönen virassaan ”Hyvää päivää Lampila”

Kuuleeko suoritus Pyykköstä
pelekkänä korvana kuulee
Kuuleeko Pohjoinen suoritusta
Pohjoinen kuulee ja kertoo.
”Radio hiljaa rutajaa
kuutonen on taas vappaa
mikä tuon äänen taas lappaa”

Kuuleeko Tekonen Pohjolaa
Tekonen kuulee Pohjolaa
punastenläpituksella
tallillehan työ määttää
keskeltä rauvat suoralle paatte
iteppähän tuon näättää
minä paan kahvin jo tippumaan
Pohjoinen lähtee huilaamaan.

Kuuleeko Pohjoinen päivystäjää
tulitaiiin kuuteen ja viiteen
kahdelletoistakin vaunuja jää
~~kolmoseennikko? vai hiiteen~~
päivyri lähtisi Lampilaan
kuuleeko junatupa?
kahville sitten mennä saa
teillä on Lampilaan lupa.

Kuuleeko Etelä Pohjolaa?
päivyri tulisi kahdeksaa
tullessaan pentelit tuopi
päivyri tulla saa kahdeksaa
siinä ne kahvinsa juopi
Kuuleeko yhtiö päivystäjää
montako vaunua roikasta jää
yhtiö kuulee päivystäjää
viimeiset vaunut rannalle jää

*14.10.2007 Iikka Leinonen
Kajaanin ratapihalta vaihtotyöstä /
Iikka Leinonen virassaan kulkijana,
etelä pohjoinen ja keskivaihde altavastaajana..*

Kansanedustaja Tuomo Hänninen

Leinosten sukuun kuuluu myös kansanedustaja, agronomi Tuomo Hänninen. Hän on syntynyt 9.4.1954 Kuusamossa. Monipuolisesta ammatituirasta mainittakoon Kuusamon maatalousoppilaitoksen rehtori 1984-1993, Kuusamon ammatti-instituutin teknisten ja maaseutuammattien osastonjohtaja ja vararehtori 1993-1998, Koillismaan Kehitys Oy:n toimitusjohtaja ja Koillismaan Aikuiskoulutuskeskuksen rehtori 1998-.
~~Keskustan kansanedustajana hän on toiminut~~
vuodesta 2003.

Äiti Betty Vappu Hietala. (Lapsi 1, Isä 6, Äiti 7). Syntynyt 17.6.1923 Kuusamon Paanajärven Arvolassa.

Äidinäiti Jenni Kristiina Leinonen. (Lapsi 3, Isä 14, Äiti 15). Syntynyt 8.6.1901 Kuusamon Paanajärven Arvolassa. Kuollut 23.11.2003.

Äidinäidin isä Elias Leinonen. (Lapsi 7, Isä 28, Äiti 29). Kutsuttiin Mänty-Ellaksi. Poromies. Syntynyt 10.10.1869 Kuusamon Paanajärven Mäntyniemessä. Kuollut 8.8.1945. Jenny Leinonen, myöh. Hietala, kertoo isästään Paanajärvi-kirjassa: ”Isä oli poromies. Seittemänsattaa lukuporroa on ollu, ja poromiehethän ei sano kaikkia porojaan.” Oli myös karhukaataja.

Onnittelut merkkipäivän johdosta

90 vuotta

Leinonen, Viljo, Oulu, 10.4.1918

80 vuotta

Leinonen, Aino, Kemi, 30.5.1928

Leinonen, Erkki Kaarlo, Helsinki, 25.6.1928

Leinonen, Vilho, Klaukkala, 30.5.1928

70 vuotta

Leinonen, Kaisa, Mankila, 19.3.1938

Leinonen, Kirsti, Melalahti, 14.4.1938

Oksanen, Leena, Turenki, 28.3.1938

Partanen, Pentti, Joensuu, 5.3.1938

Ranta, Tyyne Katariina, Parainen, 9.6.1938

60 vuotta

Kautto, Erkki, Laukaa, 3.4.1948

Koskinen, Helena, Helsinki, 30.6.1948

Leinonen, Juhani, Hamina, 5.4.1948

Leinonen, Matti, Vuokatti, 28.3.1948

Leinonen, Matti Juhani, Iisalmi, 12.4.1948

Paltamon Tertun ja Tuulan leivonnaiset

Omenapiirakka

4 munaa

4 dl sokeria

2,5 dl öljyä

6,5 dl vehnä jauhoja

3 tl leivinjauhetta

2 tl vaniljasokeria

2 dl mehua tai maitoa

Päälle:

150g margariiniä sulatetaan

1,5 dl sokeria

1 dl leseitä tai hiutaleita

1 dl maitoa

Muna ja sokeri vaahdotetaan, loput aineet sekoitetaan. Päälle ripotellaan muruseos. Paistetaan 200 C noin 30 minuuttia

Leinonen, Risto Olavi, Rovaniemi, 24.3.1948

Leinonen, Sirkka-Liisa, Oulunsalo, 6.6.1948

Malinen, Irma, Lahela, 18.5.1948

Myyrä, Maija, Vantaa, 31.5.1948

Ounissi, Liisa Inkeri, Turku, 1.2.1948

Pulkkinen, Helena, Valtimo, 11.1.1948

Taipaleenmäki, Irma, Oulu, 6.2.1948

Vanhala, Marja-Leena, Oulu, 19.1.1948

50 vuotta

Ahonen, Jarmo, Kerava, 1.2.1958

Bunda, Seija, Iisalmi, 30.6.1958

Hälinen, Sirpa Birgitta, Lahti, 24.2.1958

Leinonen, Arto, Melalahti, 3.5.1958

Leinonen, Jussi, Kouvola, 25.5.1958

Leinonen, Maire, Kaavi, 20.4.1958

Leinonen, Rauni, Kajaani, 20.6.1958

Leinonen, Riikka Eliisa, Paavola, 10.6.1958

Leinonen, Sirpa, Joensuu, 17.1.1958

Leinonen, Varpu Kaisa, Helsinki, 14.3.1958

Lindholm, Aila Maret, Hirvensalmi, 15.2.1958

Marttila, Aino Marjatta, Kestilä, 18.3.1958

Parkkari, Leena, Thunderbay Ontario Kanada, 16.4.1958

Porkkanaleivos

4 munaa

4 dl sokeria

200 g margariiniä sulatetaan

4 dl vehnä jauhoja

2 tl leivinjauhetta

0,5 tl soodaa

1 tl kanelia

6 dl porkkanaraastetta

Muna ja sokeri vaahdotetaan, lisätään loput aineet. Paistetaan 200 C noin 30 minuuttia ja annetaan jäähtyä.

Päälle:

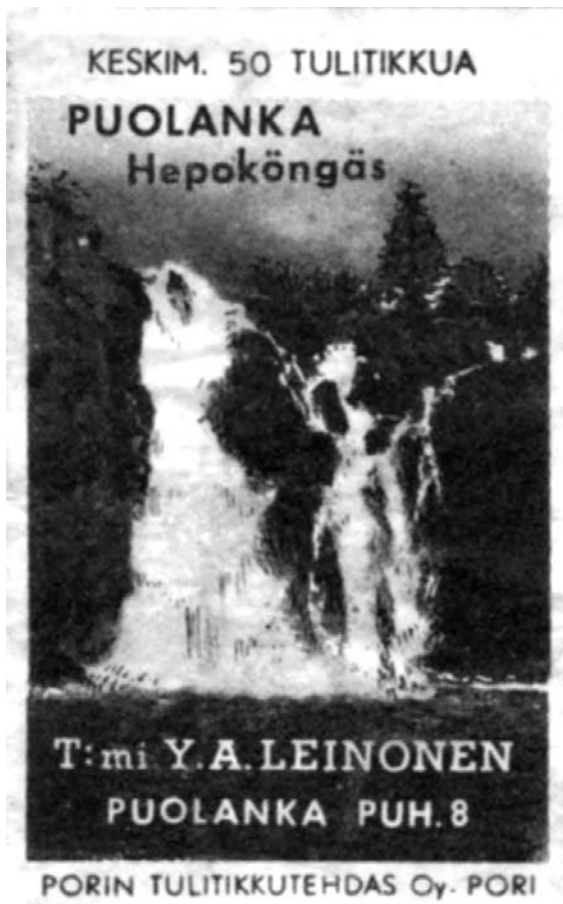
100 g hovijuustoa

50 g voita

3,5 dl tomusokeria

2 tl vaniljasokeria

Aineet sekoitetaan ja levitetään tortun pinnalle.

Y. A. Leinosen kauppa Puolangalla mainosti tulitikkulaatikoiden etiketeillä. Kuka tietäisi kertoa enemmän tästä kaupasta ja sen historiasta ja Y. A. Leinosen sukujuurista?

ILMOITUKSIA

Suosikaa Leinosten sukuseuran ilmoittajia

WORKPLAN OY

Kuusikontie 1, 62100 Lapua

INS TSTO MUILU CONSULTING OY

Kuusikontie 1, 62100 Lapua

ELÄINLÄÄKÄRI LAURA MUILU

Vannekuja 12 B, 00430 Helsinki

KONEVÄLITYS

Harri Koskela Lapua 040-5560046

KYYJÄRVEN FYSIKAA- LINEN HOITOLAITOS KY

43700 Kyyjärvi

JOULUTERVEISET TUTUILLE JA SUKULAISILLE

T: LIISA JA KALEVI MANU

Leinosten 2. sukukirja on työn alla – tarkista tietosi!

Kainuun Leinostet 2 ilmestyy, jos kaikki menee onnellisesti, ensi kesänä. Aukkoja oli vielä niin paljon, että oli pakko ottaa aikalisä. Uusi kirja käsittää Paltamon Melalahden Leinolassa n:o 12 asuneen Matti Paavonpoika Leinosen (1710-1764) jälkeläiset. Näistä ne laajemmat sukuhaarat, jotka olivat jo 1. sukukirjassa, jäävät nyt pois. Osa muistakin, jotka kuuluvat paremmin perustein isän linjassa johonkin toiseen sukuhaaraan (kuten esim. Honkien sukuhaara), jäävät toisiin sukukirjoihin. Moni meistä kun on Leinoisia monta eri kautta.

Aukkoja on vielä kovasti, varsinkin nuorimmissa ikäluokissa. Sen tähden vetoan hartaasti Teihin, hyvä sukulaiset, että jos tiedätte tai epäilette, että voisitte kuulua tähän sukuhaaraan, ottaisitte ensi tilassa yhteyttä allekirjoittaneeseen. Asia on yleensä helposti tarkistettavissa.

Sukuhaaraan kuuluvia on erittäin paljon tietysti Paltamossa, Kajaanissa, Kestilässä, Vaalassa ja Vuolijoenalla, mutta runsaasti myös Helsingissä, Kuhmossa, Muhoksella, Oulussa, Puolangalla, Ristijärvellä, Rovaniemellä, Sotkamossa, Utajärvellä ...

Aukot ovat todella harmillisia, varsinkin niille, joiden kohdalle ne osuvat. Siksi meidän kannattaa pyrkiä täyttämään niitä juuri nyt! Vuosittaiset cd-romput paikkaavat tietysti jotakin, mutta painettu kirja on aina painettu kirja. On siis aika toimia ja muistuttaa muitakin!

Nopeinta ja minulle helpointa on, jos voitte käyttää sähköpostia, esim. perheenne nuorten kanssa yhteistyössä, jos itse ette osaa. Mutta kirje ja puhelin ovat hyvin mahdollisia nekin.

Tapio Leinonen, arkistonhoitaja
Päiväkunnaantie 2 D 7, 44120 ÄÄNEKOSKI, puh. 0400-155 425, e-mail: tapioleinonen@kolumbus.fi (HUOM! etunimen ja sukunimen välissä ei pistettä!)

Lähetä leikkeitä. Lähetä leikkeitä Leinoisten sukulehden toimitukseen, niin kerromme uutiset muillekin Leinosten omassa lehdessä! Toimituksen osoite sivulla 2.

Valokuvia uuteen sukukirjaan!

Kainuun Leinosten 2. sukukirjaan kaivataan kuvia. Ennen muuta toivomme vanhoja kuvia, mutta joku uudempikin voi päästä mukaan. Kuvat voivat olla muotokuvia, hääkuvia, ryhmäkuvia, lapsikuvia ... Myös suvun vanhoista kantataloista olisi mukava saada kuvia.

On tärkeää, että kuvat ovat selviä. Epäteräviä kuvia ei kannata lähettää.

Toivomme alkuperäiset kuvat lainaan, jotta tekniikka saisi ne kirjaan mahdollisimman hyvinä. Muistakaa merkitä jokaiseen kuvaan, ketä siitä on, miltä ajalta se on ja kuka kuvan omistaa sekä palautusosoite.

Kuvat voi lähettää arkistonhoitajalle osoitteella:

Tapio Leinonen
Päiväkunnaantie 2 D 7, 44120 ÄÄNEKOSKI.
Tarkemmin voi kysyä puh. 0400-155 425 tai e-mail: tapioleinonen@kolumbus.fi (HUOM! etunimen ja sukunimen välissä ei pistettä!)

KAKSI APURAHAA OPISKELIJOILLE 2008

Leinosten sukuseura julistaa haettavaksi kaksi 250 euron suuruista apurahaa Leinosten sukuun kuuluvien opiskelijoiden haettavaksi. Vapaa- muotoisesta hakemuksesta tulee käydä ilmi tarkoitus, johon apurahaa haetaan, sekä selvitys siitä, mihin Leinosten sukuhaaraan hakija kuuluu. Hakijoiden ikää, koulutustasoa tai alaa ei ole rajoitettu. Apurahat jaetaan kesän 2008 sukukokouksessa. Hakemukset tulee osoittaa maaliskuun loppuun 2008 mennessä sukuseuran esimiehelle:

Professori Tatu Leinonen, Matemaatikontie 6, 90570 Oulu tai sähköpostilla tatu@me.oulu.fi

Lahjoita sukuseuran jäsenyys nuorisollesi
Moni on lahjoittanut Leinosten sukuseuran ainaisjäsenyyden lapsilleen tai lapsenlapsilleen. Hyvä lahja, jonka arvo säilyy koko elämän!

Uutta sukuromppua saa arkistonhoitajalta

Jo useana kesänä on sukukokouksen alla koottu yhteen materiaalia eri sukuhaarojen Leinosista, niin nytkin. Sitä myydään seuran sukututkimustoiminnan hyväksi hintaan 30 euroa.

Tällä uudella rompulla on yhteensä varmaan ainakin 55 000 nimeä. Tiedostot ovat enimmäkseen doc-muodossa olevia tekstitiedostoja. Ylivoimaisesti suurin tekstitiedosto Kainuun Leinosten päähaara 2007 sisältää n. 40 000 henkilöä.

Kuusamon Leinonet on irrotettu ainakin toistaiseksi Kainuun rungosta. Tässä tiedostossa on tällä hetkellä runsaat 2 500 henkeä. Matti Matinpoika Leinonen 1814 -tiedostossa on sukuhaara, jonka liittyminen Kainuun Leinosten päärunkoon on vielä epäselvä. Se sisältää n. 1 000 henkeä. Sama koskee useita pieniä tiedostoja. Kuhmon Leinosista on saatu seuran käyttöön kolme tiedostoa. Myöskään heitä ei ole toistaiseksi saatu liitetyksi Kainuun suureen sukupuuhun. Nytkin on mukana pieni tiedosto Saloisten Leinosista, joiden nimi muuttui Levoniuksiksi ja Levóneiksi.

Lisäksi on tulostettu kaksi pientä tiedostoa Savon Leinosia 1 ja 2. Marja-Liisa ja Reijo Kontkanen ovat koonneet aineiston Kiihtelysvaaran Leinosista, Matti Leinonen Kiteen Leinosista. Näihin liittyvät edellisten artikkeli Leinosia

Karjalan rajamailta ja jälkimmäisen Leinosia Käkisalmen läänissä 1600-luvulla. Mukana on myös kolme Kaarina Saharilta käyttöön saatua Pielisjärven Leinosten tiedostoa, joissa on yhteensä noin 3 300 nimeä.

Uusi aluevaltaus ovat sukuseuran käyttöön saadut Hailuodon Leinonet, joita on kolme tiedostoa, yhteensä ehkä 2 500 henkeä. He liittyvät selkeästi Kainuun Leinosiin, vaikka sukunimi on alusta asti vaihtunut läntisen perinteen mukaisesti talonnimiksi. Myös Tervolan Leinosista löytyy yksi laaja tiedosto, noin 1 500 henkilöä, joista vain 1. sukupolven nimenä on Leinonen. Tervolan Leinosia on myös runsaasti tallentamatta.

Uutta materiaalia on myös Arto Leinosen hieno selvitys Iitin ja Anjalan Leinosista. Kyseessä on pdf-asiakirja, jonka käyttöön tarvitaan Adobe Reader tai vastaava. Sama koskee Urpo Leinosen hienoa kuvakokoelmaa Paltamon Leinosten hautakivistä (n. 350 kuvaa), johon apuna on Excel-taulukko.

Romppua voi tilata arkistonhoitajalta os. Tapio Leinonen, Päiväkunnaantie 2 D 7, 44120 ÄÄNEKOSKI, puh. 0400-155 425 e-mail: tapioleinonen@kolumbus.fi (etunimen ja sukunimen välissä ei pistettä!)

Leinosen sukuseuran hallitus

Esimies, Professori Tatu Leinonen, Tuulastie 13 A 6, 90550 Oulu, 08-5546665, fax 08-5532026, 044-5546669 tatu@me.oulu.fi

Varaesimies, suvun arkistonhoitaja Rovasti Tapio Leinonen Päiväkunnaantie 2 D 7, 44120 Äänekoski, 0400-155425 tapioleinonen@kolumbus.fi

Sihtööri Marja-Liisa Kontkanen, Kisapolku 1, 01450 Vantaa, 050-5638841. kontkaset@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja Yrjö Leinonen, Rautatienkatu 42 A 24, 90120 Oulu, 044-5350701, yrjo@yrjoleinonen.fi

Eija Leinonen, Koulukatu 3-5 B, 65100 Vaasa, 06-3178093, 050-5902159, eija.leinonen@reaktori.net

Martti Häikiö, Yhteystiedot sivulla 2.

Pekka Honka, Lattapojantie 8, 90650 Oulu, 08-5303424, 040-5632606, pekka.honka@pp.inet.fi

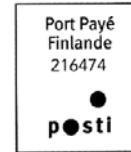
Urpo Leinonen, Härköläntie 10, 88300 Paltamo, 08-871379, 0400-891148, urpo.leinonen@lahivakuutus.fi

Juhani Leinonen, Hauenkalliontie 6 A, 02170 Espoo 09-4524272

Matti Leinonen, Oritie 3 C 29, 01200 Vantaa, p/fax 09-8766098, 0400-811981, mleinon4@welho.com

Tapio Leinonen, Haajaistentie 650, 74590 Kurenpolvi 017-740125, fax 017-718336, 0400-574241 tapioleinonen@pp2.inet.fi

Liisa Manu, Luhtitie 2, 62100 Lapua, 050-3520341 liisamanu@luukku.com

OSTAKAA SUKUKIRJA!

Jokaisen Leinosen kannattaa hankkia teos koska se sisältää ainutlaatuista tietoa *kaikkien Leinosten* alkuvaiheista. Filosofian tohtori Jorma Keränen kuvaa Leinosia Kainuun asuttajina ja nousua maakunnan suurimmaksi suvuksi. Katsaus kattaa Leinosten Kainuuseen tulosta vuoteen 1730 asti. Kirjassa on myös sukutaulut vanhimista Melalahden Leinos-haaroista ja taloista, jotka on sijoitettu kartalle. Kirjan loppuosa käsittelee Paltamon Melalahden Aholan n:o 14 isännän Yrjö Juhonpoika Leinosen (1688-1755) jälkeläisiä. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuolisot ja lapset mukaan lukien. Teoksessa on 632 sivua. Hinta 60 euroa.

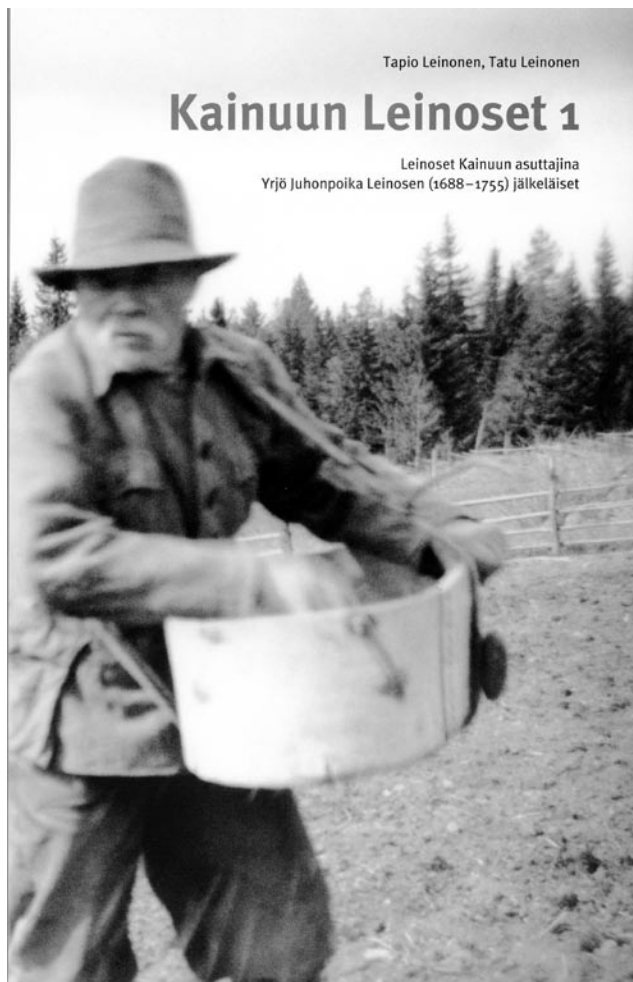
Kirjaa myyvät seuraavat kirjakaupat myös postitse tai www-sivuilta:

Sukututkijan kirjakauppa

Liisankatu 16 a, 00170 Helsinki
puh. 09-278 1188
seura@genealogia.fi
www.genealogia.fi/kauppa

Kainuun kirja- ja paperikauppa

Puolangantie 12, 88300 Paltamo
puh. 08-871 025, 0400-628 833
kainuun.kirja@paltamo.net
http://www.kainuunkirja.net

SUVUN TUNNUKSET

Hieno tapa muistaa suvun jäsenten merkkipäiviä on hankkia Leinosten pöytäviiri. Rintamerkki (halkaisija 12 mm) kuuluu jokaisen sukuseuran jäsenen ja sukuun kuuluvan rintaan.

HINNAT

pöytäviiri 25 e
rintamerkki 4 e
suku-CD 30 e

TILAUKSET

Taloudenhoitaja Yrjö
Leinonen
(tiedot sivulla 19)

